

MAmA

FARNOSTI
NAŠÍ
AKTUALITY
ŘEŠÍČNÍ

ČÍSLO 2 / 05

Milí farníci třebovické farnosti,

říká se, že Vánoce jsou takové, jaký je Advent. Advent je totiž přípravou na Vánoce, očekáváním příchodu Božího Syna na svět. Pokud má Bůh na svět přijít, musí být lidská srdce připravena na setkání s ním.

V naší farnosti tedy opět – jako v minulých letech – začaly děti spolu s dospělými „chodit na roráty“. Rorátním tématem bylo heslo setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v Kolíně: „... přišli jsme se mu poklonit“. Je to věta z Matoušova evangelia a vyslovují ji tři mudrcové, kteří putovali za hvězdou až k nově narozenému Králi. Děti putovaly spolu s nimi, nebo – lépe řečeno – se čtvrtým králem Artabanem. On na této cestě představoval různé osobnosti: byli mezi nimi dospělí, ale i děti. Někteří byli velmi chudí, jako např. fatimské děti František, Hyacinta a Lucie, nebo Laura Vicuña,

dívka, která obětovala svůj život za obrácení své matky. Čtyřletá Anna de Guine, zase z bohaté rodiny, se úplně změnila, aby mohla pomáhat kamarádům a potřebným lidem. Sv. Otec Pio byl františkánským knězem, milujícím Eucharistii, bl. Zdeňka Schelingová ze Slovenska zase řeholnicí, která obětovala svůj život, aby zachránila nevinně odsouzeného kněze. Početná africká rodina Rugamba z Rwandy byla rozštělena povstalci ve své domácí kapli při modlitbě. Mladý sympatický Ital Pier George Frassati pomohl mnoha chudým lidem, „Menší Ježíšův bratr“ Karel de Fucold naopak za svého života neudělal nic převratného; teprve po jeho smrti ho začaly následovat tisíce mužů i žen v jeho obyčejném poslání mezi chudými lidmi. Nejruznější osudy lidí se prolínaly během rorátů. Jedno ale měli tito lidé společné: Milovali Ježíše! Svým životem mu vzdali čest!

Děti se snažily jít v jejich stopách, i když jsme si velmi dobře vědomi toho, jak daleko máme všichni k jejich vzoru. Povzbudil nás však autor těchto rorátů, P. Teodor Suchoň, který říká: „Důležité je vydat se na cestu. Ti, kteří sedí doma, nepoznají nic mimořádného a v den Božího narození ve stáji uvidí jen figurku Ježíška. My se účastí na rorátech snažíme vidět víc!“

Ano, o to jde! Abychom o Vánocích viděli v jesličkách něco víc, než jen pouhou figurku Ježíška. Snad dokonce Boží lásku, kterou nám představuje betlémské dítě, položené v chudých jeslích.

Přeji nám všem, abychom Boží lásku o Vánocích nejen viděli, ale nechali se jí také naplnit.

Ladislav Kozubík, farář

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

1. ledna – neděle	SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE
2. ledna – pondělí	Svátek sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
6. ledna – pátek	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ
8. ledna – neděle	Svátek Křtu Páně
15. ledna – neděle	2. neděle v mezidobí
17. ledna – úterý	Památka sv. Antonína, opata
18. ledna – středa	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
21. ledna – sobota	Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice
22. ledna – neděle	3. neděle v mezidobí
24. ledna – úterý	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
25. ledna – středa	Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
26. ledna – čtvrtek	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
28. ledna – sobota	Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
29. ledna – neděle	4. neděle v mezidobí
31. ledna – úterý	Památka sv. Jana Bosca, kněze

VÁNOCE

Vážení přátelé, Vánoce bývají nazývány nejkrásnějšími svátky v roce. Kdy se však slavily poprvé, proč je den narození našeho Spasitele právě 25. prosince? Za bezpečně prokázanou první oslavu Kristova narození v litur-

gii města Říma dne 25. prosince je považována oslava z roku 336 po Kr. Je doložena v kalendářních soupisech úmrtních dnů římských biskupů a římských mučedníků F. D. Filokala z roku 354.

Na otázku „proč zrovna 25. prosince“ odpovídají dvě základní hypotézy. Ta známější vidí příčinu v tom, že roku 274 po Kr. zavedl římský císař Aurelián pro celou svou říši svátek „nepřemožitelného boha Slunce“. Tento svátek měl oslavovat syrského boha Slunce z Emesy a byl ustanoven na den zimního slunovratu, tj. 25. prosinec.

Aby křesťané mohli odolat přitažlivé síle tohoto svátku, ustanovila římská církev na tentýž den slavnost Kristova narození. Oporou jí bylo tvrzení Starého zákona, které označuje očekávaného Vykupitele jako „slunce spravedlnosti“ (Mal 3, 20) a v Novém zákoně se sám Kristus nazývá „světlem světa“ (J 8, 12). (L.V.)

Vzpomínka na Vánoce 1938

Vánoce jsou pro nás svátky s velkým „V“. Zvláště děti prožívají tyto svátky radostně a tajuplně. Ráda vzpomínám, jak jsme prožívali Vánoce za mého dětství u nás doma. Jen na svátky „pokoje a míru“ v roce 1938 mám vzpomínky zvláštní. Bylo to těsně po okupaci Třebovic Němci. Protože jsme se při „optování“ přihlásili k Čechům, maminka se s námi dětmi rozhodla vystěhovat ze Sudet, kam tehdy Třebovice patřily, do zbytku Československa (pozdějšího Protektorátu Čechy a Morava) za tatínkem, který tam byl po skončené mobilizaci jako státní zaměstnanec odvelen.

Takže Vánoce byly ve znamení příprav na stěhování. Na Štědrý den chtěla maminka za tatínkem zajet, aby jej navštívila a aby také domluvili poslední podrobnosti ohledně stěhování. Protože nedostala od úřadů propustku přes hranici, kterou tehdy tvořila řeka Odra, rozhodla se přebročit hranici tajně. Doufala, že v tento den nebude ostraha tak přísná a nemýlila se. Podařilo se jí šťastně proklouznout. Jenže vlaky v té době jezdily nepravidelně, a tak to bylo s návratem horší. My děti jsme byly samy doma a netrpělivě jsme očekáva-

ly maminku i Ježíška. Já jsem byla nejstarší – jedenáct let, sestra devět, bratr pět a nejmladší sestřičce byly tři roky. Čekali jsme netrpělivě na maminku a na Ježíška.

Blížil se Štědrý večer a maminka nikde. Když jsme se nemohli dočkat a bylo již dost pozdě, ujala se nás jedna hodná paní z našeho domu a vzala nás k nim do bytu. Byli to chudí lidé, sami toho moc neměli. Dali nám každému jablíčko, zpívali s námi koledy a tak nám čekání nepřípadalo tak zlé. Konečně jsme se maminky dočkali. Byla mile překvapena, že o nás bylo tak pěkně postaráno. Přinesla nám zprávy o tatínkovi a tím nám pozvedla poněkud skdeslou náladu. Nakonec dobře dopadla i večere, i když byla později

než jindy. Pod stromečkem jsme měli skromné dárky, ale radost jsme měli velikou. Sestra a já jsme dostaly rukávník (říkalo se tomu „štuc“ a byl to takový tunýlek, do kterého se v zimě dávaly ruce místo do rukavic. Bratr našel opasek, baterku a pět Kč a nejmladší sestra panenku. Zavzpomínali jsme na tatínka, zpívali jsme kolečky a taky jsme děkovali Pánu Bohu, že všechno tak dobře dopadlo. Nakonec jsme se pomodlili náš oblíbený „přiva-

ný“ růženec. Úplně jsme zapoměli na tehdejší napjatou situaci.

Ze Třebovic jsme se vystěhovali na Silvestra. V té době byl ve Třebovicích farářem P. František Adamčík, kterého později Němci dvakrát zavřeli, ale po intervenci některých třebovických občanů byl nakonec propuštěn. Později se však také musel vystěhovat do Protektorátu.

(Stěpánka Vitásková, Pomba)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Jan (Don) Bosco

Svatý Jan Bosco vešel do dějin pod jménem Don Bosco. Bývá označován jako apoštol mládeže, vynikající vychovatel 19. století a průkopník misijního hnutí.

Don Bosco se narodil 16. srpna 1815 v Becchi poblíž Turína. Ve dvou letech mu zemřel otec a matka ho vychovávala ve velké chudobě. Kněžské svěcení přijal v roce 1841 a začal se věnovat výlučně výchově nejzanedbanějších hochů v městě Turíně.

Roku 1846 založil první oratoř sv. Františka Saleského a o třináct let později začal organizovat kongregaci salesiánů Dona Bosca. Ta byla v roce 1876 definitivně schválena papežem Piem IX. K dalším dílům svěťce patří založení společnosti salesiánských spolupracovníků a od Jana Bosca pochází také sdružení sester Panny Marie Pomocnice. Salesiáni dodnes pracují ze všech sil při výchově zanedbané mlá-

Svatý Don Bosco bývá zobrazován v kněžském oděvu, často má kolem sebe chlapce.

deže. Hlavními známkami jejich charitativní pastorace je velká mírnost, důvěra, dobročinnost. Vzorem všech salesiánů vždy byla a zůstala osobnost jejich zakladatele Jana Bosca. Ten byl také spisovatelem a již od devátého roku jeho života se mu dostávalo důkazů Boží přízně. Na modlitby Dona Bosca se až do konce jeho života děly četné divy.

Po naplněném životě zemřel Jan Bosco 31. ledna 1888 v Turíně a byl pochován v místním salesiánském kostele. Svatý Don Bosco je patronem mládeže, všech duchovních správců mládeže a katolických nakladatelství.

Tuto velkou osobnost a zakladatele řádu svatořečil papež Pius XI. dne 1. dubna 1934. Úcta k synu chudých rolníků však trvala nepřerušeně již od jeho smrti.

(L.V.)

AKTUALITY Z FARNOSTI

V následujících dnech nás čeká...

- 13. 1. – 15. 1. 2006 – Tříkrálová sbírka ve Třebovicích (v kostele bude Tříkrálová sbírka v neděli 8. 1. 2006 po ranní a velké mši sv.)
- Sobota 7. 1. 2006 – „Zapomenutý čert“ – repríza divadelního představení v Orlovně podle pohádky Jana Drdy
- Sobota 14. 1. 2006 – Schola chystá další zajímavou akci

Poděkování za jarmark

Odpoledne třetí neděle adventní (neděle radostné) jsem strávila na dětském jarmarku – bylo pro mě velmi pěkné a měla jsem opravdu z čeho se radovat a za co Bohu i lidem děkovat. Z lidí především jedné paní z Poruby za milé pozvání, jí i ostatním organizátorům za skvělé nasazení, a to dlouhodobé. Klauunům panu Kájovi a panu Bedřichovi děkuji za program plný humoru a fantazie a výtečné moderování, schole a dětem za hezké zpívání, otci Ladislavovi za duchovní záštitu a všem ostatním za vytvoření radostné a příjemné

předvánoční atmosféry, za jejich otevřenost a setkávání se s druhými. Také jsem měla příležitost chvíli se zastavit a popovídat si se známými a popřát jim hezké Vánoce. Rovněž oceňuji podporu misí a chráněných dílen. To vše přispělo k tomu, aby světlo Boží lásky zazářilo jasněji a zahřálo lidské srdce. Tak ať toto světlo neskomírá, ale víc a víc hoří všem potřebným.

(Marie Valdštyňová, Pustkovec)

Hlasy z jarmarku

Účast na prvním dětském jarmarku byla skutečně veliká. „Vyzpovídali“

jsme některé účastníky a položili jim pár zvědavých otázek.

Dejme nejprve slovo zástupci dětí, pro které především byl jarmark určen.

Jak se ti jarmark líbí?

„Dobře.“

A co se ti líbilo opravdu nejvíce?

„Ten medvěd proti tomu bojovnáři!“

Překvapilo něco jednoho z rodičů dětí?

„Byl jsem mile překvapen účastí a dobrým přístupem dětí k soutěžím.“

Ti nejstarší mohli porovnávat ...

„Je tu víc lidí, než bylo na třebovických jarmarcích. Jen ať se to zapakuje a ve větším měřítku!“

A na závěr dejme slovo jedné z organizátorek jarmarku. Splnil jarmark tvoje očekávání?

„Splnil, protože se setkala spousta lidí, myslím, že jde o setkávání. Byli spolu, povídali si, radovali se, hráli si spolu, bylo to bezvadné!“

A co farní knihovna?

Tuto otázku pokládají mnozí z vás, když se stočí řeč na dění ve farnosti. Tak tady je odpověď. Farní knihovna funguje již sedm měsíců (možná si ještě vzpomínáte na její slavnostní znovuotevření letos 1. května) a od té doby se přihlásilo 58 pravidelných čtenářů. Jen tak mimochodem, jubilejní 50. čtenář byl odměněn malým dárkem. Knihovna má evidováno celkem 1 723 svazků, které jsou rozděleny na beletrii, knihy o umění a historii, životopisy, poezii, knihy pro děti, duchovní

literaturu a oddíl různých, tzn. tituly z oblasti psychologie, pedagogiky volného času apod. Zájemci zde najdou i některé teologické studijní materiály. Půjčovní doba je vždy v neděli po ranní i velké mši svaté, tj. od 8.15 – 9.15 a 10.30 – 11.00 hod. Neplatí se žádný poplatek a knihy je možno v klidu dočíst, termín pro jejich vrácení není pevně stanoven.

Hodně krásných chvil nad hodnotnou, veselou či napínavou knížkou přeji knihovnice.

Radvanický superschol

Co je to vlastně schola?

Slovo „schola“ pochází z latiny a znamená hudební soubor, který zpívá při mších.

Radvanický superschol byla tedy přehlídka schol z Ostravy a okolí. I naše

třebovická scholička se přihlásila a po dvou velkých zkouškách také zúčastnila soutěže v Radvanicích.

V sobotu 12. 11. 2005 dopoledne se ještě přezkoušely písničky, naobědvali jsme se a mohli jsme vyrazit.

Ve 14 hodin nastala ta velká chvíle. Celou přehlídkou provázeli vtipní moderátoři a o legraci tedy nebyla nouze. Jako první se nám představila schola z Přívozu, po ní malá, roztomilá scholička ze Svinova. Postupně se ještě vystřídala schola z Don Bosca, my a místní radvanická schola.

Celou přehlídku zakončila společná píseň „Slunce Kristovy lásky“, která se moc povedla. Po skončení bylo malé pohostění ve zdejší hasičárně.

Každá schola dostala na památku keramický houslový klíč. Akci bych zhodnotila jako velmi podařenou a určitě nám přinesla nové zkušenosti a zážitky.

Monika Balíková

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Vánoce – tajemství vtělení

Skutečnost vtělení (lat.: *incarnatio*) tvoří ústřední tajemství křesťanství. Ovánočních svátcích si máme připomínat a v liturgii zakoušet toto tajemství, které se na nás uskutečňuje v podstatě po celý rok. Jedná se o takové zásadní veličiny duchovního života, jakými jsou jednota s Bohem a samostatnost lidské osoby, jež rostou ve vzájemné a nikoli protikladné míře. Pouze Ježíš Kristus byl schopen v poslušnosti Otce svou lidskou vůlí růst ve svém životě do dokonalé jednoty, aniž by se zřekl svých lidských schopností. Na druhou stranu tyto schopnosti nenabourávaly Ježíšovou neotřesitelnou poslušnost k Otci v nebesích.

Když tedy meditujeme nad tímto dokonalým stavem v prožívání lidského vůči Božímu, jaké je v Ježíši Kristu, pak se také musíme ohlédnout po sobě samých a svých vztazích s Bohem. Hypostatická unie Ježíše Krista zaručovala dokonalé předání poselství li-

dem na zemi, jehož obsahem bylo Boží království s dodáním metody, jak k němu dojít (srov. Jan 1,18). Pod vlivem Kristovy svátostné milosti, kterou máme k dispozici hmatatelně především v liturgii a svátostech církve, mělo vše jít lépe. Namísto toho rozpačitě přešlapujeme v „adventním“ světě plném hříchu. Světě sužovaném bolestí, bídou, epidemiemi, katastrofami, násilím, lží...

Jakoby nám chybělo plné otevření se milosti Boží. Právě na základě této otevřenosti ke křesťanskému „otěhotnění“ Duchem, jež je analogií ke vtělení, lze nejlépe rozpoznávat, co je skryto za tajemstvím vtělení Božího Syna. Je nutno dodat, že ve svém lidství se podstatně nelišíme od Ježíše, který musel skutečně nést útrapy spojené s velikonoční obětí.

Avšak Ježíš Kristus jako člověk dokázal volit vždy pro Boha. Volil vůli Otcovu, protože ho znal, a tím nám ukázal cestu, po které máme jít. Je to

cesta poznávání pravdy, která se nám otvírá a dává se nám poznat (srov. Gal 4,9).

Je to v pravdě vánoční proces osvobození padlé lidské přirozenosti (srov. Jan 8,31n). Dar sestupujícího Boha, který se otvírá našemu poznání, že je

láskou vystupující až na kříž. Odtud vánoční odkaz má své rozuzlení ve velikonočním tajemství, kde se zjevení Boží spásy dokonává a odhaluje v plné míře v daru nového života.

(IK)

RECEPTÁŘ

O papeži z Polska

I známé osobnosti mají kulinařské záliby. A ty se často velmi liší.

Labužnice, které říkají Itálie, myslí na těstoviny. A gurmány, kteří myslí na Polsko, napadne vodka.

Z kulinařského hlediska leží od sebe oba produkty asi tak daleko jako obě země, v nichž přicházejí na stůl, respektive na pult.

Pokud zdání neklame, mohly by se oba národy oklikou přes kuchyni trochu přiblížit.

V současné době koluje v Římě kuchařský recept, v němž vodka a těstoviny vystupují jako hlavní protagonisté. Pokud chceme věřit jazykovědci Rafaelu Arnoldovi, přinesly recept ze své rodné země polské řádové sestry, které se ve

Vatikánském paláci točily kolem rendlíků a hrnců.

Nudle s vodkou /vše u nich záleží na omáčce/

Sestry ve Vatikánu nejprve škvařily špekové kostky, přilily sklenici vodky, nechaly ji trochu odpařit, přimíchaly bohatě smetanu a nastrouhaného parmazánu, osolily a opepřily. Pod omáčku patří vařené nudle. Kdo ochutnal, ví, co to znamená, když se mluví o nejvyšších pocitech. Na otázku, zda se použije ruská nebo polská vodka, zněla odpověď: "Přirozeně polská. Nakonec je to oblíbený recept papeže".

(zkráceno a upraveno podle knihy Tajemství klášterní kuchyně)

(M.D.)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti
vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice
Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volhy.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Volhý, e-mail: volhy@volhy.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou 5,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 1. 2006